



EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0290/2012

27.9.2012

RAPORT

Ühise kalanduspoliitika väline mõõde
(2011/2318(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Isabella Lövin

RR\913970ET.doc

PE483.652v03-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	17
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	22
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	26
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	29

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühise kalanduspoliitika välise mõõtme kohta

(2011/2318(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,
- võttes arvesse komisjoni 13. juuli 2011. aasta teatist ühise kalanduspoliitika välise mõõtme kohta (teatis) (COM(2011) 0424),
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni,
- võttes arvesse 1995. aasta kokkulepet Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguste konventsiooni nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekalade varude kaitset ja majandamist,
- võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) vastutustundliku kalapüügi juhendit, mis võeti vastu 1995. aasta oktoobris FAO konverentsil (juhend),
- võttes arvesse 1998. aasta juunis Århusis vastu võetud keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni,
- võttes arvesse FAO rahvusvahelist tegevuskava püügimahu juhtimiseks, mille FAO nõukogu kiitis heaks 2000. aasta novembris (IPOA-Capacity),
- võttes arvesse FAO 2010. aasta raportit maailma kalanduse ja akvakultuuri olukorra kohta,
- võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks (IUU määrus)¹ ja nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele (kalapüügilubade määrus)²,
- võttes arvesse komisjoni hiljutist ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühise kalanduspoliitika kohta (algmäärus) (COM(2011) 0425),
- võttes arvesse oma 17. novembri 2011. aasta resolutsiooni ebaseadusliku kalapüügiga

¹ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

² ELT L 286, 29.10.2008, lk 33.

võitlemise kohta ülemaailmsel tasandil – ELi roll¹,

- võttes arvesse oma 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu kohta²,
 - võttes arvesse oma 8. juuli 2010. aasta resolutsioon kalandus- ja vesiviljelustoodete ELi importimise korra kohta ühise kalanduspoliitika reformi silmas pidades³,
 - võttes arvesse oma 12. mai 2011. aasta resolutsiooni ELi–Mauritaania kalandusalase partnerluslepingu kohta⁴,
 - võttes arvesse oma 14. detsembri 2011. aasta resolutsiooni tulevase protokolliga kohta, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise kalandussektori partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus⁵,
 - võttes arvesse 19.–20. märtsil 2012. aastal peetud põllumajanduse ja kalanduse nõukogu järeldusi ühise kalanduspoliitika välise mõõtmega kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ning arengukomisjoni ja rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamusi (A7-0290/2012),
- A. arvestades, et kaks kolmandikku maailma ookeanidest ei kuulu riiklike õigussüsteemide alla ning et terviklik ja ammendav õiguskord sealsete kalavarude haldamiseks peab põhinema ÜRO 1982. aasta mereõiguse konventsioonil ja vastavatel õigusaktidel; arvestades, et kalavarude jätkusuutlik haldamine on kalapüügist sõltuvate rannikualade kogukondade jaoks ja toiduga kindlustatuse seisukohalt strateegilise tähtsusega;
- B. arvestades, et 85% maailma vähestest kalavarudest, mille kohta on andmed olemas, on FAO viimase hinnangu kohaselt kas ülepuütud või neid püütakse maksimaalsetes lubatud piirides, ja vaatamata sellele, et FAO 2010. aasta aruandes märgitakse edusamme kogu maailmas ülepuütud kalavarude ja mereökosüsteemide taastamisel tänu heade majandamistavade juurutamisele;
- C. arvestades, et EL on üks peamisi kalapüügiga tegelejaid, kes on tugevalt esindatud kõikidel maailma ookeanidel mitmesuguste laevastike tegevusega, ELi kodanike investeeringutega, kahepoolsete kalanduslepingutega ja osalemisega kõikides peamistes piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, julgustades hea tava kasutamist ja inimõiguste järgimist;
- D. arvestades et EL on üks olulisemaid kalandustoodete turge ja peamine kalandustoodete importija maailmas, tarbides mahu poolest 11% maailma kalatoodangust ning importides maksumuse poolest 24% kalandustoodetest, ehkki tema püük moodustab kõigest 8% kogu

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0516.

² ELT C 348E, 21.12.2010, lk 15.

³ ELT C 351E, 2.12.2011, lk 119.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0232.

⁵ Vastuvõetud tekstid: P7_TA(2011)0573.

maailma püügist (2%, kui pidada silmas välisvetes püütut);

- E. arvestades, et kvoodid piirkondlikes kalandusorganisatsioonides on põhinenud peamiselt ajaloolistel püükidel, mis soodustas arenenud riikide eelisjuurdepääsu maailma kalavarudele; arvestades, et nüüd tuleb neil arvesse võtta arenevate rannikuriikide kalapüüki, mis on põlvkondade jooksul sõltunud lähedalasuvatest kalavarudest, ning EL peab seda tõsiasja austama;
 - F. arvestades, et EL peab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 lõike 1 põhjal taotlema poliitikavaldkondade arengusidusust, mille kohaselt „[L]iit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid”;
 - G. arvestades, et EL peab kohaldama ka oma kõikide teiste valdkondade poliitikat mitteliikmesriikide suhtes – kaasa arvatud kalandus-, tervishoiu-, kaubandus-, tööhõive-, keskkonnapoliitikat, ühise välispoliitika eesmärgi ja strateegia „Euroopa 2020“ täitmist – järjekindlalt ja kooskõlastatult;
 - H. arvestades, et mitmel juhul on jätkusuutliku kalanduse saavutamiseks oluline parandada teavet kalavarude kohta, mida EL püüab või mis on suunatud ELi turule, pidades silmas nende olukorda, ja tagada kättesaadav teave kohalike laevastike ja muude kolmandate riikide laevastike kogupüügi kohta;
 - I. arvestades, et on vaja tõsiseid teaduslikke uuringuid, et näha, missugustes piirkondades on laevastikel liigne püügivõimsus või selle tekkimise oht;
 - J. arvestades, et ühine kalanduspoliitika peab olema vahend, mis võimaldab ELil näidata maailmale vastutustundlikku kalandustegevust ja püügipiirkondade rahvusvahelise haldamise edendamist püügivõimsuse haldamise Euroopa standardite kohaldamise abil;
 - K. arvestades, et EL peab võtma juhtiva rolli rahvusvahelise üldsuse suunamisel võitlusesse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu;
1. tunneb heameelt komisjoni teatise üle ja selles sisalduvate paljude positiivsete ettepanekute üle ELi püügi- ja sellega seotud tegevuste jätkusuutlikkuse ergutamiseks väljaspool ELi vesi, kaasa arvatud äärepoolseimates piirkondades; leiab siiski, et selle dokumendi reguleerimisala ei ole piisavalt lai, kuna see on liialt keskendunud kahepoolsetele lepingutele ja mitmepoolsetele organisatsioonidele, ning et oleks vaja integreeritud lähenemisviisi muudele tegevustele, millega hangitakse ELi turule mõeldud tooteid;
 2. leiab, et ühise kalanduspoliitika välistegevuse eesmärgid peavad lähtuma ELi kalanduse huvide kaitsest, kooskõlas ELi välispoliitikaga;
 3. rõhutab, et EL peab lähtuma sellest, et liidu poliitika sidusus aitab parandada rahvusvahelise kalanduse juhtimist;
 4. leiab, et välispoliitika ja arengukoostöö poliitika vaheline kooskõla on jätkusuutlike kalanduslepingute kehtestamiseks ja kolmandate partnerriikide arengusse panustamiseks

vajalike sünergiate jaoks väga oluline;

5. leiab, et ELi kalandustoodete turu suurus ning ELi lipu all sõitvate ja ELile kuuluvate laevade tegevuste geograafiline ulatus nõuavad liidult suurt vastutust, tagamaks et liidu kalanduse ökoloogiline jalajälg ja sotsiaalmajanduslik mõju oleks säästev, pakkudes tarbijatele Euroopas ja muudes riikides, kus Euroopa kala ja kalatooteid turustatakse, kvaliteetseid kalatooteid ja aidates kaasa rannikuäärsete kalastuskogukondade sotsiaalsele ja majanduslikule terviklikkusele nii ELi sees kui ka mujal;
6. on veendunud, et ELi ettevõtjate kalastamine liidu vetes ja väljaspool neid, samuti liidu turule mõeldud kalatooted peaks põhinema ökoloogilise ja sotsiaalse säästvuse ja läbipaistvuse osas samadel standarditel ning et samasid põhimõtteid tuleks kaitsta ja nõuda kolmandate riikide puhul, nii kahepoolset tasandil kui ka mitmepoolselt; on seisukohal, et vette tagasilaskmise keeldu tuleks kohaldada – paralleelselt selle kehtestamisele ELi vetes – samadele liikidele, kasutades järelevalvega andurite süsteemiga ühendatud valvekaameraid ja vaatlajaid, tehes vajalikke erandeid, et vältida kohalikult tarbitavate toodete hinnatõusu;
7. tuletab meelde, et Euroopa Liidu poliitika peab olema kooskõlas arengueesmärkidega, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208; märgib, et kõnealune sidusus nõuab kooskõlastamist mitte ainult komisjonis endas, vaid ka liikmesriikide valitsustes ja komisjoni ja üksikute liikmesriikide valitsuste vahel;
8. kordab, et parandamiseks liidu otsuste sidusust, peab ELi tegevus hõlmama turundus-, tervishoiu-, tööhõive-, naabus-, keskkonna-, merendus- ja välispoliitikaga seotud aspekte ning strateegia „Euroopa 2020“ täitmist;
9. tuletab meelde, et IPOA-Capacity (rahvusvaheline tegevuskava püügimahu juhtimiseks) kohustas ELi hiljemalt 2005. aastal töötama välja ja rakendama püügimahu juhtimise süsteemi; palub, et komisjon seletaks, miks ta näib järgivat vastuolulisi lähenemisviise püügimahu juhtimisele, tehes ettepaneku külmutada mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni püügivõimsus, kuid tehes samas ka ettepaneku kõrvaldada püügimahu peamised reguleerivad piirmäärad ELi laevastikel; palub, et komisjon edendaks kahepoolseid ja mitmepoolseid mehhanisme püügivõimsuse kohandamiseks vastavalt varude suurusele, mis on vajalik, et tagada varude jätkusuutlik kasutamine kõikide piirkonnas tegutsevate kalalaevastike poolt;
10. leiab, et ühise kalanduspoliitika välise mõõtme eesmärgid ja põhimõtted tuleks sätestada algmääruses;

Üldsätted

11. toonitab, et kehtivate kalanduslepingute jätkamine ja uute kalandusvõimaluste otsimine kolmandates riikides peaks olema väliskalanduspoliitika peaeesmärgiks, tunnistades, et kui ELi laevastik lõpetab tegevuse kolmandas riigis, antakse need püügiõigused tavaliselt muudele laevastikele, kelle normid kaitse, haldamise ja säästvuse osas on palju madalamad kui need, mille EL on heaks kiitnud ja mida kaitseb;
12. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks kõikidel rahvusvahelistel foorumitel, kus EL osaleb,

avamere ja riikliku jurisdiktsiooni aluste vete keskkonnaalaselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutliku kalanduse selgesti määratletud põhimõtteid ja eesmärke ning rakendaks kiiresti ja tõhusalt seal tehtud otsuseid;

13. rõhutab, et EL peaks kalanduse ja mere elusressursside valdkonnas töötama välja konkreetse strateegia, kaasates kõik Vahemere-äärsed väljaspool Euroopat asuvad riigid;
14. nõuab tungivalt, et komisjon arendaks edasi säästvat kalandust ja mere bioloogilise mitmekesisuse säilitamist edendavat ülemaailmset ja mitmepoolset tegevuskava, muutes oma dialoogi selliste riikidega nagu USA, Jaapan, Venemaa ja Hiina ning muude maailmamerele jõuliselt kalapüügiga tegelevate kolmandate riikidega tõhusaks partnerluseks, et käsitleda kriitilise tähtsusega küsimusi, nt ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi likvideerimine, nii ülepüüdmise kui ka vajaduse korral laevastiku püügivõimsuse vähendamine ning avamere kontrolli ja haldamise tugevdamine vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni ja teiste asjaomaste õigusaktide põhimõtetele;
15. nõuab tungivalt, et komisjon edendaks rahvusvahelist õigust, eelkõige ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS), ja osalust ILO konventsioonides ning valvaks nende eeskirjade järgimise üle; julgustab komisjoni tegema kõigis asjakohastes foorumites, eriti piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, koostööd kolmandate riikidega;
16. on seisukohal, et EL peaks käivitama ÜRO tasandil algatuse, et luua ülemaailmne püügi ja jälgitavuse dokumenteerimise süsteem kõikide peamiste kalaliikide jaoks, mis sisenevad rahvusvahelisse kaubandusse; see süsteem peaks tuginema lipuriigi vastutuse põhimõttele ning olema kooskõlas ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi määrusega ning see peaks olema peamine vahend, millega tugevdada olemasolevate kaitse- ja majandamiseeskirjade järgimist ja võidelda ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu;
17. nõuab, et komisjon rakendaks jõulisemalt määrust (EÜ) 1005/2008 ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi kohta, eriti nende peamiste piirkondlike kalandusorganisatsioonide lepinguosaliste suhtes, kes ei panusta aktiivselt ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemise põhimehhanismide kehtestamise ja kohaldamise;
18. on seisukohal, et EL peaks olema ÜRO süsteemis aktiivne ja uurima, kuidas saaks rahvusvaheline üldsus tegeleda järgmiste valuküsimustega:
 - vajadus ookeanide piirkondlikuma ja integreerituma haldamise järele, nii mere elusressursside kui ka muude ressursside osas;
 - reostus ja kliimamuutuse mõju ookeanidele, kaasa arvatud hinnaliste sinise süsiniku allikate kaitse ja taastamine, ning
 - sotsiaalsed standardid ja töötingimused;
19. märgib, kui tähtsad on kalandussektori toetuste korra küsimustes toimuvad läbirääkimised Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTOs) ning kutsub ELi üles neis aruteludes aktiivsemalt osalema;

20. märgib, et on vaja luua mehhanisme, edendamaks kalandustooteid, mis on toodetud ökoloogiliselt jätkusuutlikult ning sotsiaalsest perspektiivist õiglaselt, nii ELis kui ka väljaspool;
21. märgib, et ühise kalanduspoliitika välise mõõtme peamiseks eesmärgiks peab olema Euroopa kaugsõidulaevastiku tuleviku tagamine, eriti kuna selle püügiõigus on olnud aluseks majanduslikule ja sotsiaalsele arengule riikides, kus laevastik tegutseb;

Kahepoolsed kalanduslepingud

22. leiab, et kahepoolsed kalanduslepingud ehk säästva kalanduse lepingud, nagu komisjon soovib neid nimetada, mis on sõlmitud partnerite vahel ja mida rakendatakse ühetaoliselt, peaksid tuginema varude vastutustundlikule ja jätkusuutlikule kasutamisele ELi laevade poolt ning tooma kasu mõlemale poolele, pakkudes kolmandale riigile majandusressursse, tehnilisi ja teaduslikke erialateadmisi ja toetust kalanduse paremaks majandamiseks ning heaks valitsemistavaks, võimaldades samas ELi laevade püügitegevuste jätkamist, mis on sotsiaalmajanduslikult oluline ning seejuures värske ja töödeldud kala tarneallikas ELi ja teatavate arenguriikide jaoks;
23. nõuab, et EL taotleks niipea kui võimalik säästva kalanduse partnerluslepingute sõlmimist naaberriikidega, kus EL pakub rahastamist ja tehnilist tuge, et saavutada kooskõlastatum ja sidusam poliitika ühtlustatud ja säästva kalanduspoliitika eesmärgiga kõikides ühistes vesikondades, suurendades seega ühise kalanduspoliitika tõhusust kõigis asjaomastes piirkondades; nõuab, et need lepingud sõlmitaks õiglase ja võrdväärse koostöö ning inimõiguste austamise vaimus ja nende eesmärgiks oleks kohustuste õiglane jagamine liidu ja vastava partnerriigi vahel;
24. et parandada koostööd naaberriikidega ja ühiste kalavarude majandamist, nõuab, et EL püüaks sõlmida nende riikidega säästva kalanduse koostöölepingud, mille eesmärk oleks mitte püügiõiguste saamine ELi laevadele, vaid niisugune olukord, kus EL saaks anda rahalist ja tehnilist toetust, et saavutada kolmandas partnerriigis samasuguste säästva majandamise reeglite järgimine nagu ELis;
25. tuletab meelde, et nimetatud säästvate kalanduslepingute mõju hindamiseks on oluline teha õigesti vahet kalandussektori arendamiseks kolmandates riikides antava abi ja püügiõiguste eest maksmisest tuleneva abi vahel;
26. kahetseb siiski, et ELi kahepoolsed lepingud ei ole alati toonud eelnimetatud potentsiaalset kasu, ning rõhutab, et on vaja viia läbi mõju-uuringud lepingutesse kaasatud äärepoolseimate piirkondade kohta, võttes arvesse aluslepingu artiklit 349, tunnistades samas, et alates eelmisest reformist on tehtud palju edusamme; on seisukohal, et lepingute edu jaoks on määrava tähtsusega tegurid teadusliku varude hindamise kvaliteedi parandamine, kooskõla eesmärkidega, kasu kohalikule elanikkonnale ning kalavarude majandamise parandamine;
27. kiidab heaks komisjoni kavatsuse lisada tulevastesse kahepoolsetesse lepingutesse mitu sätet, sealhulgas: järgida põhimõtet piirata juurdepääsu kalavarudele, mille kohta on teaduslikult tõestatud, et need ületavad rannikuriigi enda püügimahu, vastavalt ÜRO mereõiguse konventsiooni sätetele; tagada inimõigusi kooskõlas rahvusvaheliste

lepingutega inimõiguste valdkonnas; ning ainuõigusklauseel, kuigi seda tuleb tugevdada ja viia lepingute vahel kooskõlla, tagades igal juhul demokraatia põhimõtete range järgimise;

28. on arvamisel, et ELi kahepoolsed lepingud peavad austama mitte ainult ÜRO mereõiguse konventsiooni artiklit 62 seoses lisavarudega, vaid ka artikleid 69 ja 70 sisemaariikide ning ebasoodsa geograafilise asendiga riikide õiguste kohta, eriti seoses kohaliku rahvastiku toitumisalaste ja sotsiaalmajanduslike vajadustega;
29. on seisukohal, et inimõiguste klauslit ei tohiks rakendada diskrimineerivalt, vaid seda tuleb kohaldada võrdväärselt kõikidele riikidele ja mitte ainult kalanduslepingutes, vaid ka kaubanduslepingutes; on seisukohal, et WTO kaudu tuleb püüda karistada neid riike, kes veel ei järgi inimõigusi või kes kasutavad vabrikute tootmises lapstööjõudu või diskrimineerivad naisi, neile mitte makstes või mitte tunnustades nende tegevust ja majanduslikku panust kalandussektoris ja vesiviljelusse;
30. julgustab integreeritud ökosüsteemipõhise majandamise rakendamist uutes ja olemasolevates lepingutes;
31. leiab, et ettevõtete panuse suurenemine tulevastesse kalanduslepingutesse peab olema kooskõlas sektori enda suurema mõjuvõimuga tehniliste meetmete ja normide osas, mida komisjon kõnealustes lepingutes arutab;
32. leiab, et kalapüügilubade määrust tuleks muuta, nii et ELi lipu all sõitvatel laevadel, mis on ajutiselt lahkunud liikmesriigi registrist, et otsida kalapüügivõimalusi mujal, ei lubata 24 kuu jooksul saada kasu kalapüügivõimalustest säästva kalanduse lepingu alusel ja nende lahkumise korral juba jõustunud protokollidest, kui nad hiljem ELi registrisse tagasi tulevad; on seisukohal, et sama tuleks kohaldada ajutisele lipuriigi vahetamisele piirkondlike kalandusorganisatsioonide alusel tegutsemise ajal;
33. on seisukohal, et praegu kasutatavat sotsiaalklauslit tuleks tugevdada, lisades sellesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsiooni nr 188 järgimine, ILO soovitus nr 199 (töö kohta kalandussektoris) järgimine, samuti ILO kaheksa põhikonventsiooni¹ järgimine, ning tagada, et ELi lipu all sõitvate kalalaevade meeskonnaliikmetel, kelle elukoht on väljaspool ELi, oleks samasugused töötingimused nagu ELis elavatel töötajatel;
34. on veendunud, et säästva kalanduse lepingud peaksid aitama kaasa säästvale arengule kolmandates partnerriikides ja julgustama kohalikku erasektorit, erilise rõhuasetusega väikesemahulisele kalapüügile ja VKEdele, ning sel eesmärgil nõuab kohalike kalurite suuremat tööhõivet ja kohalike, säästva töötleva tööstuse ja turustamistegevuse arendamist;
35. toetab komisjoni püüdlusi saada rannikuriigilt üha täielikumaid ja usaldusväärsemaid andmeid riigi vetes toimuva kalapüügi koguhulga kohta, kaasa arvatud püükide kohta; see

¹ Sunniviisilise töö konventsioon, 1930, (Nr 29), ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon, 1948 (nr 87), organiseerumisõiguse ja kollektiivläbirääkimiste konventsioon, 1949 (nr 98), võrdse töötasu konventsioon, 1951 (nr 100), sunniviisilise töö kaotamise konventsioon, 1957 (nr 105), diskrimineerimisevastane (töehõives ja töökohtadel) konventsioon, 1958 (nr 111), vanuse alammäära konventsioon, 1973 (nr 138), lapsele sobimatut tööd käsitlev konventsioon, 1999 (nr 182).

on vajalik selleks, et tuvastada ülejääki ja vältida ülepüüki; märgib, et ELi kalandus- ja arengupoliitika võiks aidata parandada kolmandate riikide suutlikkust niisugust teavet esitada;

36. lisaks palub komisjonil tagada, et rannikuriikide jurisdiktsioonis olevate vete kalavarude kasutamise ulatuse kindlaksmääramine toimuks läbipaistvamalt;
37. kinnitab, et kooskõlas põhimõttega austada traditsioonilist seost rannikukogukondade ja vete vahel, kus nad on ajalooliselt kala püüdnud, ei peaks ELi laevad konkureerima kohalike kaluritega samade ressursside pärast või kohalikul turul, ning et kohalike ja ELI ettevõtjate koostööd tuleks lihtsustada, sellest ka vajadus ülejäägi täpse arvestamise järele;
38. on veendunud, et EL peab tegema suuremaid jõupingutusi, et pakkuda kolmandatele riikidele, kellega ta peab läbirääkimisi kahepoolsete lepingute üle, piisavalt andmeid ja teavet usaldusväärseks kalavarude hindamiseks, ja et Euroopa rahastamise pakkumine teadusuuringute laevale piirkondades, kus ELi laevastik on aktiivne, tugevdaks oluliselt teaduslikke analüüse kalavarude kohta, mis on iga säästva kalanduse lepingu eeltingimus;
39. palub, et julgustataks maksimaalselt liikmesriikide kalalaevade teadusuuringuid piirkondades, kus ELi kalalaevastik tegutseb, ning et need viidaks läbi koostöös asjaomaste rannikuriikidega ning et ka kohalikele teadlastele antaks juurdepääs; nõuab selles valdkonnas suuremat koostööd liikmesriikide ja komisjoni vahel ja paremat rahastamist, et laiendada teadlaste uurimistööd väljaspool ELi vesi;
40. on samal ajal veendunud, et tuleb suurendada jõupingutusi, et omandada vajalikke andmeid kolmandatest riikidest, kellega ELil on kahepoolsed kalanduslepingud, et hinnata lepingu tõhusust ja tingimuste täitmist, nt kasu kohalikule elanikkonnale;
41. rõhutab, kui olulised on ühised teadusrühmad, mille ülesanne on esitada teaduslikke arvamusi kalavarude seisundi kohta, lähtudes parimast kättesaadavast teabest, et vältida ülepüüki, arvestades, et kalandussektor – eriti väikesemahuline püük – täidab paljudes arenguriikides toiduga kindlustatuse tagamisel suurt rolli; nõuab, et nende rühmade käsutuses oleksid piisavad finants- ja tehnilised vahendid ja inimressursid oma ülesannete täitmiseks ning piirkondlike kalandusorganisatsioonidega koostöö tegemiseks;
42. kutsub komisjoni üles edendama suunatud teaduslikku ja tehnilist koostööd säästva kalanduse lepingute raames, sealhulgas ka ühiste teaduskomiteede rolli edendamise abil; nõuab ka jõupingutusi, et saavutada kooskõla ELi ja kolmandate riikide hügieeni- ja sanitaartingimuste vahel;
43. toetab täielikult kalavarudele juurdepääsu eest makstava rahalise hüvitise ja tegevusalapõhise arengutoetuse vahelise seose kaotamise kontseptsiooni; nõuab kindlalt, et laevaomanikud peaksid maksma õiglase ja turupõhise osa kuludest, saades juurdepääsuõiguse kahepoolsete kalanduslepingute raames; palub teha detailse analüüsi selle kohta, missuguse osa peaksid laevaomanikud püügiloa eest maksma, arvestades potentsiaalset püüki ja tegevuskulusid; peab vajalikuks tõhusamat järelevalvet sektori toetuse üle, kaasa arvatud võimalust peatada maksed juhul, kui rannikuriik ei täida oma kohustusi;

44. nõuab, et valdkondlikuks toetuseks mõeldud rahasumma oleks tõhusam, tulemuslikum ja kvaliteetsem, keskendudes eelkõige teadusuuringutele, andmete kogumisele ja kalandustegevuse kontrollimisele ja juhtimisele;
45. kutsub komisjoni üles tagama, et säästva kalanduse lepingute raames valdkondlikeks toetusteks eraldatavad vahendid oleks suunatud kolmandate riikide haldus- ja teadussuutlikkuse toetamisele, toetaksid VKESid ja tugevdaksid ELi arengukoostöö eesmäärke ning oleks kooskõlas lepingule alla kirjutava riigi riikliku arengukavaga; nõuab, et need vahendid ei asendaks muudes koostöölepingutes ja -vahendites ette nähtud kalanduskoostööd, vaid täiendaksid seda asjakohaselt, läbipaistvalt, tõhusalt ja sihipärasemalt;
46. nõuab tungivalt, et komisjon üritaks säästva kalanduse lepingute alaste läbirääkimiste ajal saavutada, et rannikuriik pühendaks miinimumosa säästva kalanduse lepingu alusel antavast valdkondlikust arengutoetusest projektidele, mille eesmärk on naiste rolli tunnustamine, edendamine ja mitmekesistamine kalandussektoris, tagades naiste ja meeste võrdse kohtlemise ja võrdsete võimaluste põhimõtte kohaldamise, eelkõige seoses koolituse ja rahastamisele ning laenudele juurdepääsuga;
47. leiab, et valdkondlikku arenguabi tuleb tulevikus asjaomaste otsuste tegemisel arvesse võtta;
48. nõuab, et komisjon jälgiks hoolikalt kahepoolsete lepingute rakendamist, et parlamendile ja nõukogule saadetak iga-aastased aruanded ning et kaasseadusandjatele saadetak piisavalt vara enne läbirääkimiste algust uute protokollide üle hinnangud, mille on teinud sõltumatud välisekspertid; need kõik peaksid olema avalikult kättesaadavad, niivõrd kui asjaomased andmekaitse-eeskirjad seda võimaldavad, ja tõlgitud vähemalt kolme ELi ametlikku keelde;
49. toonitab, et parlament tuleb kaasata piisavalt nii ettevalmistustesse kui ka läbirääkimistesse, samuti kahepoolsete lepingute toimimise pikaajalisse järelevalvesse ja hindamisse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetele; nõuab, et parlamenti tuleb kõikidel kalandusalaste partnerluslepingute menetluse etappidel viivitamata ning täielikult teavitada võrdsetel alustel nõukoguga vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 13 lõikele 2 ja artikli 218 lõikele 10; tuletab meelde oma veendumust, et parlament peaks olema vaatlejatega esindatud kalanduslepingutes ette nähtud ühiskomitee koosolekutel, ning nõuab kindlalt, et kodanikuühiskond, sh nii ELi kui ka kolmanda riigi kalanduse esindajad, osaleksid samuti vaatlejatenal nendel koosolekutel;
50. toetab teaduslike auditite rakendamist, et hinnata kalavarusid enne lepingute läbirääkimisi ning nõuab, et kolmandad riigid teadvustaksid kalandusalaseid jõupingutusi, mida muude riikide laevastikud nende vetes teevad, tõhustamaks asjaomaseid eesmäärke;
51. on veendunud, et püükide, maksete ja tegevusalapõhise toetuse täielik läbipaistvus on väga oluline vahend, mis aitab arendada heal valitsemisel ja korrupsiooni vastu võitlemisel põhinevat vastutustundlikku ja jätkusuutlikku kalandust;
52. rõhutab samuti, et on vaja parandada läbipaistvust nii läbirääkimiste kui ka kalanduslepingute kehtimise jooksul ning seda nii ELi kui ka kolmandate riikide poolt;

53. nõuab, et liikmesriigid esitaksid rannikuriikidele iga päev püügiaruandeid ning järgiksid täielikult partnerriikide vetes kehtivaid eeskirju;
54. on kindlalt seisukohal, et komisjon peaks tagama, et läbirääkimisi kolmandate riikidega, mis näevad ette uusi lepinguid või protokolle, algatatakse enne selliste sätete kehtivuse kaotamise kuupäeva; sellega seoses toonitab, kui tähtis on parlamendi varane kaasatus, et vältida selliste sätete ajutist rakendamist, mis viivad pöördumatu fait accompli'ni, mis ei tule kasuks ei ELile ega kolmandale riigile;
55. on veendunud, et Euroopa kalatööstus peaks võtma üle märkimisväärse rahalise osa kuludest, kui omandab juurdepääsuõigused ELi-väliste kalandustsoonidele kahe- või mitmepoolse kalanduslepingu raames;
56. on veendunud, et ELi kahepoolsete lepingute üle läbirääkimiste pidamisele ja nende rakendamisele, eelkõige selles osas, mis puudutab tuunikala püüdmise laevastikku, peaks olema piirkondlik lähenemisviis ja vajaduse korral selge side tingimuste, mida nad sisaldavad, ja asjaomaste piirkondlike kalandusorganisatsioonide korralduslike meetmete ja tulemuste vahel;
57. peab teatama komisjonile oma rahulolematusest piirkondlikul tasandil seoses selge poliitilise suunamuutusega meremeeste palkamist käsitlevate meetmete osas, kuna enamikul juhtudel on pöördutud tagasi jätkusuutmatu poliitika juurde ja meeskonnaliikmeid palgatakse AKV riikides üldiselt kodakondsuse alusel, mitte päritolu alusel;
58. on siiski seisukohal, et tuleks sõlmida kahepoolsed lepingud, et julgustada liidu kalandusinvesteeringuid riikidesse, kellega praegu assotsieerimislepinguid ei ole, sest puuduvad ülemäärased kalapüügivõimalused, ning soodustada sellega jätkusuutlikku kalandust; on seisukohal, et neil juhtudel peaks olema määrava tähtsusega ka kooskõla Euroopa arengufondide ja kahepoolsete lepingute rahastamise vahel;

Piirkondlikud kalandusorganisatsioonid

59. nõuab tungivalt, et EL võtaks juhtrolli piirkondlike kalandusorganisatsioonide tugevdamisel, et parandada nende tulemusi, sh sõltumatute asutuste korrapärase hindamise abil ulatuse kohta, milleni nad oma eesmärgi saavutavad, ja tagada, et kõnealuseid hindamisi rakendatakse kiiresti ja täielikult; nõuab tungivalt, et EL püüaks tagada, et kõigil piirkondlikel kalandusorganisatsioonidel oleks tõhus vastavuskomisjon ning on veendunud, et kui on tõestatud, et riik eeskirju ei järgi, tuleb rakendada hoiatavaid, proportsionaalseid ja mittediskrimineerivaid karistusi, sh kvootide, koormuse, lubatud püügimahu vähendamine jne;
60. kutsub komisjoni üles eraldama rohkem rahalisi vahendeid piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonidele, kuna neil on peamine roll võitluses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu;
61. leiab, et EL peaks võtma eesmärgiks piirkondlike kalandusorganisatsioonide parandatud otsuste tegemise süsteemi, et liikuda edasi „väikseima ühise nimetaja” lähenemisviisist, mis võidakse konsensusega saavutada, tunnistades, et juhul, kui konsensust ei saavutata,

- on enne hääletamist vaja arutelu; peab vajalikuks mitmeaastaste kavade edendamist;
62. on seisukohal, et liit peab oma kalandus- ja arengupoliitikat paremini kooskõlastama ning osalema süstemaatilistes, pikaajalistes ja põhjalikes dialoogides ning partnerlustes teiste lipu-, turustus- ja rannikuriikidega, et saavutada parandatud kalanduse majandamine ja toiduga kindlustatus üle maailma;
 63. soovib, et komisjoni võtaks juhtrolli piirkondlike kalandusorganisatsioonide tervikliku võrgustiku loomisel, et kõiki avamere kalavarusid majandataks tõhusalt, lähtudes ökosüsteemipõhisest lähenemisviisist ja ettevaatuspõhimõttest, mis kindlustaks varude säilitamise; sellega seoses kinnitab taas oma toetust uute piirkondlike kalandusorganisatsioonide loomisele seal, kus neid ei ole, ning olemasolevate piirkondlike kalandusorganisatsioonide pädevuse suurendamisele nende konventsioonide läbivaatamisega;
 64. märgib, et kliimamuutuste ja liikide leviala nihete tagajärjena tekivad uued püügipiirkonnad Arktika vetes; leiab, et EL peaks tegema algatusi tagamaks, et kalapüüki majandatakse tõhusalt (olemasolevate piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt või uue loomise abil) kalavarude säästvaks majandamiseks ja kaitsmiseks nendes vetes; on veendunud, et kalapüüki tuleks alguses piirata, et võimaldada teaduslikult hinnata Arktika kalavarusid ja neid kalavarusid, mida nad suudavad jätkusuutlikult toetada;
 65. märgib, et Mustale merele oleks uuest piirkondlikust kalandusorganisatsioonist kasu, ja nõuab tungivalt, et komisjon teeks ettepaneku selle loomiseks;
 66. on seisukohal, et piirkondlikud kalandusorganisatsioonid peavad arendama säästlikke juhtimissüsteeme, et hoida kalavarud üle maksimaalse jätkusuutliku saagikuse taseme; need süsteemid peaksid tagama läbipaistva ja õiglase ressursside jaotamise, kasutades keskkonnaalastel ja sotsiaalsetel kriteeriumitel ning ajaloolisel püügil põhinevaid stiimuleid püügivõimaluste saamiseks, hõlmates sel moel nii arenguriikide õiguspäraseid huve ja lootusi kui ka nende laevastike ootusi, kes on tegelenud antud vetes jätkusuutliku kalapüügiga, tagades samas, et kõik liikmed rakendavad täiel määral haldamis- ja kaitsemeetmeid;
 67. on kindlalt vastu sellele, et EL soovitab ülekantavate püügikontsessioonide skeemi kasutuselevõttu piirkondlikes kalandusorganisatsioonides; on seisukohal, et ükski piirkondlikes kalandusorganisatsioonides kasutatav püügiõigustepõhine juhtimissüsteem ei tohiks ohustada arengumaade kalapüügist sõltuvate kogukondade elujärge;
 68. leiab, et kõikide osapoolte kaasamine alates poliitika kontseptsioonist kuni selle rakendamiseni toob kaasa hea juhtimise;
 69. nõuab, et teostataks väljaspool ELi vesi püüdma lubatud ELi laevastike püügivõimsuse üksikasjalik hindamine, kasutades usaldusväärseid näitajaid laevade kalapüügivõime kohta ja arvestades tehnoloogia edusamme ning tuginedes soovitudele 1999. aasta FAO tehnilise nõuande püügivõimsuse mõõtmise kohta¹; on veendunud, et EL peaks määrama kindlaks piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, kus on probleeme liigse

¹ <ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf>.

püügivõimsusega, ning tagama püügivõimsuse külmutamise ja kohandamise, võttes eriti arvesse rannikuriikide õigusi;

Muud välise mõõtmise aspektid

70. leiab, et ehkki kolmandates riikides asuvate ELi ettevõtete tegevus võib ületada ühise kalanduspoliitika välise mõõtmise, tuleb kaubandustegevust ning erakokkuleppeid ELi laevaomanike ja kolmandate riikide vahel – kaasa arvatud neid, mida rakendatakse kahepoolse poliitika raames – õiguspäraselt järgida ja kaitsta, juhul kui neid teostatakse rahvusvahelise õiguse raames;
71. leiab, et Euroopa kalandusinvesteeringuid kolmandates riikides tuleb vaadelda kolmanda komponendina ühise kalanduspoliitika välismõõtmises koos kalanduslepingutega ja piirkondlike kalandusorganisatsioonidega, ning et ühine kalanduspoliitika peaks julgustama jätkusuutlikke kalandusalaseid välisinvesteeringuid;;
72. leiab, et ühine kalanduspoliitika peab edendama ettevõtete sotsiaalse vastutuse strateegiaid, et võtta täielikult meie sotsiaalne vastutus kooskõlas ELi 2011.–2014. aasta ettevõtete sotsiaalse vastutuse strateegiaga;
73. on veendunud, et liikmesriik peaks jätkuvalt esitama komisjonile teabe erakokkulepete kohta ELi laevaomanike ja kolmandate riikide vahel, samuti ühissettevõtete kohta kolmandates riikides, sh kõnealuste kokkulepete ja ühissettevõtete alusel tegutsevate laevade arvu ja liigi ning nende püükide kohta, ning see teave tuleks teha avalikuks kooskõlas isiku- ja äriandmete kaitse eeskirjadega, nagu on sätestatud kalapüügilubade määruses;
74. teeb ELile ülesandeks edendada globaalset ja mitmepoolset tegevuskava, mis sisaldaks säästva kalandustegevuse arengu vastutust;
75. palub komisjonil ja liikmesriikidel tõsiselt kaaluda, kuidas luua tugevaid stiimuleid, et ELi lipu all sõitvad laevad jääksid ELi registrisse, välja arvatud juhul, kui need registreeritakse ümber selle riigi lipu alla, kellel on kõikides asjaomastes piirkondlikes kalandusorganisatsioonides hea maine; leiab, et parim viis selle saavutamiseks oleks tagada õiglane konkurents ELi lipu all ja kolmandate riikide lipu all sõitvate laevade vahel, nõudes kolmandatelt riikidelt keskkonna ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse osas samade normide täitmist, nii kahepoolset kui ka mitmepoolset, samuti kasutades turuga seotud meetmeid;
76. väljendab oma kannatamatust seoses sellega, et komisjon ei ole lisanud ELi ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevate laevade loetellu muid laevu peale nende, mis on loetletud piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt, ega ole teinud ettepanekut koostööd mittetegevate riikide kohta, kuigi IUU määrus on kehtinud üle kahe aasta, ning nõuab tungivalt, et komisjon teeks seda võimalikult kiiresti; rõhutab, et tuleb otsida toetus peamistelt partneritelt, et likvideerida ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük kõikides ookeanides;
77. rõhutab, et komisjon, mitte kolmandad riigid, peab olema see ametivõim, mis annab kolmanda riigi laevadele fütosanitaarsertifikaate, mis lubavad kalandustoodete otsest

- eksporti ELi;
78. on veendunud, et direktiivi kalandussektorile antava riikliku abi kohta tuleb uuendada, et parandada konkurentsivõimet ja vältida välisvetes olevate kalalaevastike diskrimineerimist võrreldes muude meresektoritega;
 79. tuletab meelde, et ELi välislaevastike püügivõimsuse ülemmäärade juhtimisele tuleks läheneda individuaalselt koostöös piirkondlike kalandusorganisatsioonidega ning võtta arvesse erinevat konteksti, milles see laevastiku segment tegutseb;
 80. on seisukohal, et ELi kaugsõidulaevu, mis tegutsevad Euroopa Liidu eriõigustega majandusvööndi vetest väljaspool, tuleks kohelda maksu- ja tööseaduste osas võrdväärselt ELi liikmesriikide lippude all sõitvate laevastikega, mis ei tee kabotaaži ELi sadamates;
 81. julgustab panku ja muid laenu andvaid asutusi arvestama enne kapitalile juurdepääsu tagamist tegevuste majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnaalase säästvuse hinnanguid, mitte ainult nende lühiajalist kasumlikkust;
 82. on veendunud, et ELi kaubanduspoliitika peaks samuti aitama kaasa säästva kalanduse tagamisele kõikjal maailmas, edendades kalanduse haldamist käsitlevate asjakohaste rahvusvaheliste konventsioonide ja lepingute järgimist sooduskaubanduslepingute raames;
 83. palub komisjonil tagada, et ELi kahe- ja mitmepoolsete kaubanduslepingutega tugevdataks õiglast, läbipaistvat ja jätkusuutlikku kauplemist kalaga;
 84. on seisukohal, et samal ajal tuleks luua stiimulid, et kolmandad riigid, mille standardid ei ole ELi omadega vastavuses, kohaldaksid häid tavasid ning rakendaksid võimaluse korral turundusmeetmeid, näiteks ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügist tulenevate toodete importimise keelustamine, nagu ka selliste vesiviljelus- ja kalatoodete, mille valmistamisel ei ole kinni peetud inimõigustest ega ÜRO konventsioonidest tööhõive kohta (ILO) ning meresõidu kohta (IMO);
 85. nõuab tungivalt, et komisjon ergutaks rahvusvahelist koostööd ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi osas ja uuriks, kas on võimalik saavutada koostöös kahe riigiga – USA ja Jaapaniga, kes koos Euroopa Liiduga on kala põhiturgudeks maailmas – et kõikidele laevadele määrataks kordumatu identifitseerimisnumber, mis tagaks toodete täielikult läbipaistva jälgimise;
 86. rõhutab, et kui partnerriik tõsiselt ja süstemaatiliselt kahjustab piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide eesmärke või rikub mis tahes kalavarude kaitsmise ja majandamisega seotud rahvusvahelisi kokkuleppeid, milles EL osaleb, võib see kaasa tuua soodustariifide ajutise tühistamise; palub komisjonil esitada parlamendile korrapäraselt aruandeid komisjoni ettepanekus (läbi vaadatud üldiste tariifsete soodustuste kava kohta) käsitletud kalavarude kaitse ja majandamisega seotud õigusnormide rakendamise kohta;
 87. on seisukohal, et EL peab kindlustama, et rahvusvahelisest kaubandusest imporditud tooted vastavad samadele eeskirjadele ja nõuetele nagu liidu tooted;
 88. palub komisjonil tagada, et kolmandate riikide kala ja kalandustooted vastaksid samadele

sanitaar- ja hügieenitingimustele ning pärineksid säästvast kalandusest, et luua seega võrdsed tingimused Euroopa Liitu kuuluvate ja mittekuuluvate riikide kalanduse jaoks;

89. palub komisjonil veelgi ühtlustada ELi poliitikat seoses arengu-, kaubandus- ja kalanduspoliitika eesmärkidega;
90. nõuab kindlalt, et ELi poolt läbi räägitavad kahepoolised ja mitmepoolised kaubanduskokkulepped vastaksid järgmistele tingimustele:
- nendega kaasneks majandusliku, keskkonna-alase ja sotsiaalse mõju hindamine ja arvestatakse varude ülekasutamise ohtu, nii ELis kui ka kolmandates riikides, võttes arvesse varasemate lepingutega juba loodud võrgustikke;
 - tagaksid päritolureeglite järgimise;
 - nõuaksid toote jälgitavust, tagamaks, et see tuleb seaduslikust ja säästvast kalandusest;
 - ei kahjustaks IUU määrust ega teisi ühise kalanduspoliitika sätteid;
 - sisaldaksid sätteid, mis tagavad, et kaubeldakse ainult korraldatud püügipiirkondadest pärit kalandustoodetega;
 - ei tooks kaasa kaubanduse kasvu, mis põhjustaks ülekasutamist ja varude ammendumist;
 - tagaksid, et mittesäästvalt püütud tooted ei sisene ELi turule;
 - sisaldaksid sätteid rahalise toetuse peatamiseks ja läbivaatamiseks ning samuti sätteid protokollide rakendamise peatamiseks, kui rikutakse esmatähtsaid ja põhilisi inimõiguste sätteid, nagu on sätestatud näiteks Cotonou lepingu artiklis 9, või kui ei täideta ILO töö põhimõtete ja õiguste deklaratsiooni;
91. tuletab meelde, et paljude ELi kaubanduspartnerite õigusaktide erinevuste tõttu on päritolureeglite ning nende kumuleerumise probleem kaubanduslääbirääkimistel vastuoluline ja tundlik küsimus; palub seepärast komisjonil pöörata sellele küsimusele erilist tähelepanu ning jõuda kõnelustel tasakaalustatud tulemusteni, mis ei kahjusta ELi kalandussektoreid;
92. on rahul komisjoni ettepanekutega selliste kaubandusega seotud meetmete kohta nagu kala ja kalandustoodete impordipiirangute kehtestamine mittesäästvat kalapüüki lubavate riikide suhtes, tagades seejuures nende meetmete kooskõla WTO eeskirjadega;
93. nõuab tungivalt, et EL töötaks välja ja rakendaks säästva kalanduse piirkondlikke strateegiaid ookeanidel ja meredel, eriti nendel, kus säästva kalanduse tagamine sõltub rahvusvahelisest koostööst;
94. väljendab heameelt kalalaevade „haavatavateks” liigitamise üle operatsiooni Atlanta tegevuse jooksul ning palub, et liidu laevastiku tegevust toetataks ja kaitstaks ka edaspidi;
95. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Ühise kalanduspoliitika väline mõõde on keeruline ja komplitseeritud. Täielik kirjeldus peaks hõlmama:

- ELi tarbimiseks imporditud mujal püütud kala;
- ELi laevadel või ELi huvides väljaspool liidu vesi püütud kala, ükskõik mis on selle lõppsihtkoht;
- ELi vetes püütud kala, mis eksporditi;
- ELi vetes püütud kala, mis töödeldi kolmandas riigis enne ELis tarbimist.

Sellist määratud teemat ei saa ühes raportis kohaselt käsitleda. Töödokument¹, mis eelnes kõnealusele raportile, kirjeldas mõnda nendest tegevustest ja tõstas küsimuse, kas ja kuidas tuleks neid reguleerida, et tagada, et kõik ELi kalandushuvide aspektid toimivad säästvalt ja seaduslikult. Kolm näidet eri liikmesriikidest toovad esile asjassepuutuvad küsimused.

Üks ühendus, Cluster, koondab 118 ettevõtet ja käitab 321 kalalaeva, mis sõidavad 24 eri lipu all, sh mitu riiki, kellega ELil on praegused või väga hiljutised kahepoolsed lepingud. Püük on umbes 450 000 mt aastas, peamiselt ELi turu varustamiseks.

Seinerite rühmal, mis kuulub Orthongeli liikmeks olevatele ettevõtetele, sõidab Prantsusmaa lipu all Mayotte'i registris, on erakokkulepe Madagaskariga tema vetes tegutsemiseks.

Rühm Leedu lipu all sõitvaid traalereid püüab väikeseid pelaagilisi Senegalis, riigis, millega ELil on veel kahepoolne kokkulepe, kuigi see ei ole aktiivne, sest protokoll ei ole uuendatud.

Kõik need on osa ELi välisest mõõtmest, kuid ei kuulu ühise kalanduspoliitika välismeeetmete täie ulatuse alla ja tegelikult kuuluvad ELi pädevuse „halli tsooni”. Üks küsimus, mis tuleb tõstatada, on, millises ulatuses tuleb neid ühise kalanduspoliitikaga hõlmata, kui tegu on Euroopa kapitali ja Euroopa turuga?

Teine oluline punkt puudutab ELi praegust ja tulevast rolli ülemaailmses kalanduses. EL on praegu veel maailma suurim turg, tema lipu all sõidab üks suurimaid laevastikke ja ta on tavaliselt püügi poolest esimese kolme hulgas. Uued turud tärkava turumajandusega riikides arenevad siiski kiiresti, eriti Aasias, ja mitmed riigid arendavad oma püügitegevusi, milles taas kord on esirinnas Aasia. Näib, et paljud ei täida oma kohustusi lipuriikide, sadamariikide ja tururiikidena või isegi ei austa põhilisi inimõigusi, luues seega ränga, isegi aktsepteerimatu konkurentsi.

ELi jaoks oleks hirmus viga üritada selliseid riike konkurentsi võidujooksus võita. Ainus lahendus ELi ja Euroopa kalanduse jaoks on konkureerida, olles paremad kalanduse juhtimise keskkonnaalase ja sotsiaalse säästvuse, rahvusvaheliste lepingute range rakendamise ja turu reguleerimise poolest.

Et töödokument uuris neid küsimusi, keskendub raport kahele temale, mis domineerisid

¹ PE478.693

komisjoni teatises: kahepoolsetele lepingutele kolmandate riikidega ja mitmepoolsetele lepingutele, sh piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, ning samuti rahvusvahelise koostöö teemale.

Euroopa Liidu ELi-väliste tegevuste aluspõhimõtte peaks olema, et nad rakendavad samu standardeid, mida käitajad ELis. Samuti, kui piirkondlikul kalandusorganisatsioonil on kõrgem standard kui ühisel kalanduspoliitikal, mida kohaldatakse seal tegutsevatele ELi laevadele, siis tuleks need kõrgemad standardid üldistada ühisesse kalanduspoliitikasse.

Kahepoolsed kalanduslepingud

Näib, et iga kord, kui ühist kalanduspoliitikat reformitakse, saavad kahepoolsed lepingud uue nime. Komisjon soovib neid nüüd kutsuda säästva kalanduse lepinguteks. ELil on praegu 20 lepingu võrgustik 12 aktiivse protokolliga, mis maksavad umbes 150 miljonit eurot.

Oma teatises andis komisjon mitu head soovitus viiside kohta, kuidas parandada lepinguid, mille parlament peaks heaks kiitma. Mõni neist ettepanekutest on lisatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepanekusse ühise kalanduspoliitika kohta (algmäärus)¹. Ka parlamendi hiljutine resolutsioon lepingu kohta Mauritaaniaga², mida laialdaselt toetatakse, pakub üksikasju parlamendi vaadete kohta lepingutele.

Üks kõige olulisemaid tingimusi kolmanda riigiga säästva kalanduse lepingu sõlmimiseks, kui see oma nimetust väärrib, on see, et kõiki kalapüügivõimalusi tuleks piirata teaduslikult tõendatud „ülejäägiga” – kala, mida on rohkem, kui rannikuriik suudab püüda. Vähenevate ülejääkide pärast on kasvav konkurents ja mõned muud kaugkalastusriigid kasutavad küsitavat taktikat. On palju kuulujutte korruptsioonist ja sellisest lähenemisest läbirääkimistele, millega hoidutakse küsimuste esitamisest, ignoreerides küsimusi, nagu kalanduse säästvus, inimõiguste austamine jms. EL peab pidama kindlalt läbirääkimisi, et saavutada õiguspäraseid ülejääge õiglase hinna eest, pakkudes samas rannikuriikide arenguks toetust. Komisjon peaks jätkama oma jõupingutusi, et saada kolmandalt riigilt selget teavet kalavarudele rakendatava kogu püügikoormuse kohta, hõlmates riiklikke laevastikke (väikesemahulise rannapüügiga tegelevad ja tööstuslikud) ja kolmandaid riike, nn läbipaistvusklausele.

Komisjon teeb ettepaneku kaotada seos kalapüügivõimaluste eest makstava hüvitise ja tegevusalapõhise arengutoetuse vahel, mida parlament peaks toetama. Vastasel korral tunneksid rannikuriigid kiusatust pakkuda niipalju kala kui võimalik, et saada täiendavat tegevusalapõhist toetust. Nendevahelise seose kaotamine võimaldab kohandada tegevusalapõhist toetust riigi tegelike vajadustega, võimaluse korral suurendades seda isegi siis, kui kalapüügivõimalused kahanevad. Lisaks peaksid laevaomanikud kalapüügivõimaluste eest hüvitamise komponenti rohkem panustama, kuid tegevusalapõhise toetuse komponent peab jääma ELi hooleks, sest arenguabi ei ole erasektori vastutusala.

Et märkimisväärsed rahasummasid tuleb suunata tegevusalapõhisesse toetusse kolmandates riikides, kusjuures üksikasjade osas lepitakse kokku iga protokollil alusel, siis peab EL olema

¹ COM(2011) 0425.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0232.

võimeline tagama, et raha on hästi kulutatud ja aitab eesmärkidele kaasa. Säästva kalanduse lepingutesse tuleb lisada sätteid tegevusalapõhise toetuse projektide rakendamise põhjalikuks järelevalveks ja lõpuks kõnealuste maksete peatamiseks kolmanda riigi tõsise ja korduva suutmatuse puhuks tulemusi esitada.

Samuti on vaja palju paremat koostööd ELi eri rahastajate vahel riikides, kellega peetakse läbirääkimisi säästva kalanduse lepingute üle. Sõltuvalt riigist võib raha arenguks tulla säästva kalanduse lepingust, Euroopa Arengufondist või liikmesriikide riiklikest arenguprogrammidest. See võib viia jõupingutuste dubleerimiseni või mis veelgi hullem, erinevate või vastuoluliste eesmärkidega programmideni. Komisjon peab parandama oma sisemist kooskõlastamist peadirektoraatide vahel ning liikmesriikidega. Arenguabi kalandusele peaks olema ikka võimalik riikidele, kellega ELil on kahepoolne leping, sest tegevusalapõhised toetusprogrammid ei suuda katta kõiki vajadusi nendes riikides.

Mitu aastat on ka kahepoolsetel lepingutel olnud ainuõigusklauseel, et vältida erakokkuleppeid riikides, kus ELil on kahepoolne leping, kuigi nende klauslite täpsed tingimused võivad lepinguti erineda. See klausel on säästva kalanduse lepingute oluline tugisammas ja seda tuleks mitte ainult säilitada, vaid ka standardiseerida. Sellega seotud on kontseptsioon, millele komisjon viitab kui „lipuriigi omakasupüüdlilikule vahetamisele”, mida arutatakse töödokumendis ja mis tuleks keelata.

Vette tagasi laskmise keeld, mis pakuti välja algmääruses, kehtiks ka teatavate liikide puhul, mida püütakse ELi poolt ELi vetest väljaspool. Nagu keeluga ELi vetes, peavad iga sellise keeluga väljaspool ELi kaasnema programmid selektiivsuse parandamiseks, et vähendada soovimata kalade hulka, mida püütakse, ja vältida nende kaladega kauplemist.

Kuigi on tõsi, et ELi kahepoolsete lepingute võrgustiku kohta on saadaval rohkem teavet kui teiste kaugkalastajate kohta, jääb palju kättesaamatuks. EL peaks avaldama iga säästva kalanduse lepingu hindamiskokkulepped ja andmed nende alusel tehtud püükide kohta peaksid olema avalikult kättesaadavad, nagu ka laevad, mis on lubatud seal kala püüdma.

Komisjon teeb ettepaneku, et inimõiguste austamine peab olema kahepoolsete lepingute sõlmimise ja nende pikendamise tingimus. Seda tuleb kindlasti toetada.

Kuigi komisjon seda ei maini, tuleb sotsiaalklauslit, mis on olnud mitmes varasemas lepingus, jätkuvalt kasutada ja tugevdada.

Piirkondlikud kalandusorganisatsioonid

Nagu sissejuhatuses mainitud, muutub konkurents kalavarude pärast aina teravamaks. Olemasolevate ressursside jaotamise küsimuse (olgu need püügi või koormuse kvoodid) arutamisel mitmes piirkondlikus kalandusorganisatsioonis taotleb aina rohkem osalejaid oma osa. Näiteks India Ookeani Tuunikomisjonis on alanud protsess, et üritada määratleda, kellel on õigus kui paljule, põhinedes ajaloolistel andmetel ja kriteeriumidel¹.

On olemas pakiline vajadus võtta piirkondliku kalandusorganisatsiooni liikmete vahel vastu

¹ [http://www.iotc.org/files/proceedings/2011/tcac/IOTC-2011-SS4-R\[E\].pdf](http://www.iotc.org/files/proceedings/2011/tcac/IOTC-2011-SS4-R[E].pdf)

uus, õiglane ja ühetaoline ressursside jaotamise süsteem, mis põhineb läbipaistvatel keskkonnaalastel ja sotsiaalsetel jaotuskriteeriumidel, tagades samas, et kõik osalejad rakendavad ja jõustavad tõhusalt juhtimis- ja kaitsemeetmeid.

Püügivõimsuse küsimus on otseselt seotud aruteluga jaotamise üle. Kuigi EL on tõrges käsitlema liigset püügivõimsust omaenda vetes, tõstatab ta korrapäraselt küsimuse piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, eriti seoses tuunikala püüdmisega, nõudes püügivõimsuse külmutamist kuni jaotussüsteemi vastuvõtmiseni.

Meeldetuletuseks, 1999. aasta juunis võttis FAO vastu rahvusvahelise tegevuskava püügimahu juhtimiseks (IPOA-CAPACITY)¹, mille vahetu eesmärk oli, et „riigid ja piirkondlikud kalandusorganisatsioonid saavutaksid ülemaailmselt, eelistatavalt 2003., kuid mitte hiljem kui 2005. aastaks, tõhusa, ühetaolise ja läbipaistva püügimahu juhtimise süsteemi”. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon viitas FAO juhendi artiklile 5 seoses „arenguriikide suutlikkuse tõhustamisega edendada oma kalandust ja osaleda avamere kalanduses, sh juurdepääs neile kalavarudele, kooskõlas oma seaduslike õiguste ja oma kohustustega rahvusvahelise õiguse alusel.” See nõuab ka „viivitamatuid meetmeid peamiste piiriüleste, piirialade, pika rändega ja avamere kalavarude puhul, mis nõuavad kiireloomulisi meetmeid”.

Komisjon teeb ettepaneku tegelda nende küsimustega, mis puudutavad õigusi ressurssidele – mis on olemuselt põhiliselt poliitilised –, õigustepõhiste juhtimissüsteemi abil. Kuigi seda ei ole dokumendis selgelt sätestatud, võib mõista, et see viitab süsteemile, mis sarnaneb ülekantavate püügikontsessioonidega, mis on välja pakutud ELi kalandusele. Selline turupõhine süsteem nt piirkondlike kalandusorganisatsioonide piires võib ohustada arenguriikide õigusi, nagu ülal esile toodud. Arvestades ülalpool mainitud muresid kalanduse tulevikusuundumuste pärast, ei ole isegi selge, et EL saaks sellises süsteemis pikas perspektiivis märkimisväärseid kalapüügiõigusi.

EL peab võtma juhtrolli, taotledes olemasolevate piirkondlike kalandusorganisatsioonide tulemuste parandamist ja laiendades nende ulatust, nii et kõik avamere kalavarud oleksid reguleeritud. Nagu makrelli (ja enne seda põhjaputassuu) juhtumid Põhja-Atlandil näitavad, on hädasti vaja töötada välja tõhusaid mehhanisme, et majandada kalavarusid koos meie naabritega.

Piirkondlike kalandusorganisatsioonide sõnaselge eesmärk peaks olema kalavarude säilitamine tasemetel, mis on kõrgemad kui varude majandamise maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemed (nagu pakub välja komisjon ELi kalanduse jaoks), ja ökosüsteempõhine lähenemisviis majandamisele. Piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolne majandamine peab samuti põhinema lipuriigi vastutusel – seda ei või prahtivatele riikidele või teistele delegeerida.

Mitu ideed pakuti välja parlamendi 17. novembri 2011. aasta resolutsioonis ebaseadusliku kalapüügiga võitlemise kohta ülemaailmsel tasandil – ELi roll. Täiendavate meetmete hulka, mida kaaluda, kuuluvad:

¹ <http://www.fao.org/DOCREP/006/X3170E/X3170E00.HTM>

- mittediskrimineerivate karistuste väljatöötamine ja rakendamine juhtudel, kui lepingu pooled eeskirju selgelt ei järgi või vastavate poliitikaküsimustega ei tegele;
- piirkondlikes kalandusorganisatsioonides majandamismehhanismide väljatöötamine, mis on kohandatud väikesemahulise rannapüügiga, et seda ajalooliste püükide kohaste väheste andmete tõttu mitte välja jätta ja et tõhustada arenguriikide suutlikkust edendada oma kalandust, sh avamerel;
- ühetaoline juurdepääs kalavarudele, mis ei põhine ainult ajaloolistel püükidel, vaid ka keskkonnaalastel, teaduslikel, sotsiaalsetel ja vastavuskriteeriumidel (nagu EL teeb ettepaneku India Ookeani Tuunikomisjonis);
- laevastiku püügivõimsuse mõõtmine ja korraldamine, mis põhineb rohkemal kui tonnaažil ja mootori võimsusel;

Kokkuvõttes on komisjoni teatises mitu head ideed, kuigi ka üks või kaks vastuvõetamatut ettepanekut (omandiõiguste süsteemi edendamine välises mõõtmes). Selle erandiga peaks parlament komisjoni teatise heaks kiitma, kuid tugevdama ja laiendama selle väljapakutud meetmeid seoses välise mõõtmega. Selle mõõtme peamised elemendid tuleks lisada algmäärusesse.

28.3.2012

ARENKUKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ühise kalanduspoliitika välise mõõtmekohta
(2011/2318(INI))

Arvamuse koostaja: Maurice Ponga

ETTEPANEKUD

Arengekumisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. kutsub komisjoni ja arenguriike üles töötama välja kalavarude kaitse ja kasutamise piirkondliku lähenemisviisi, võttes arvesse kalapüügi piiriülest mõõdet ja teatavate liikide rändavat eluviisi;
2. tuletab meelde, et Euroopa Liidu poliitika peab olema kooskõlas arengueesmärkidega, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208;
3. kutsub komisjoni üles tagama, et arenguriigid, kellega sõlmitakse säästva kalanduse lepingud, austaksid inimõiguste ja demokraatlike põhimõtete olulisi ja põhilisi aspekte, nagu on sätestatud Cotonou lepingu artiklis 9;
4. tervitab komisjoni kavatsust töötada välja uus põlvkond säästva kalanduse lepinguid, et edendada tingimuslikkuse suurendamise kaudu varude kaitset, keskkonnasäästlikkust, head juhtimistava ja valdkondlike toetuste tõhusust partnerriikides;
5. palub komisjonil tagada, et ELi poolt arenguriikidega sõlmitud säästva kalanduse lepingud lähtuksid tõelise partnerluse vaimust, nii et kalavarudele juurdepääsu eest makstavad tasud moodustaksid õiglase osa nende väärtusest; kordab LDRACi (kaugsõidulaevastiku piirkondliku nõuandekomisjoni) nõudmist, mille kohaselt tuleks teha vahet ELi kaugpüügilaevastiku juurdepääsu kulude – kulud, mida peaksid katma laevaomanikud – ja arenguabiks suunatud toetuse vahel;
6. on seisukohal, et säästva kalanduse lepingutes ette nähtud Euroopa kalalaevade kalapüük arenguriikide vetes peaks põhinema ülejäägi olemasolul, mida kohalikud kalalaevad ei

suuda välja püüda – selline „kohalik püük” tuleb kaasata ÜRO mereõiguste konventsiooni artikli 70 tähenduses, milles sätestatakse, et see mõiste hõlmab ka selliste rannikuriikide püüki, mis oma geograafilise asendi tõttu sõltuvad alampiirkonna või piirkonna teiste riikide majandusvõondite elusloodusvarade kasutamisest;

7. rõhutab, kui olulised on ühised teadusrühmad, mille ülesanne on esitada teaduslikke arvamusi kalavarude seisundi kohta, lähtudes parimast kättesaadavast teabest, et vältida ülepüüki, arvestades, et kalandussektor – eriti väikesemahuline püük – täidab paljudes arenguriikides toiduga kindlustatuse tagamisel suurt rolli; nõuab, et nende rühmade käsutuses oleksid piisavad finants- ja tehnilised vahendid ja inimressursid oma ülesannete täitmiseks ning piirkondlike kalandusorganisatsioonidega koostöö tegemiseks;
8. loodab, et säästva kalanduse lepingud aitavad kaasa arenguriikide integreerimisele maailmamajandusse ja soodustavad investeringuid, tagades samas, et investeringud ei soodustaks ülepüüki ega konkureerimist kohalike kogukondadega, kes sõltuvad elatise teenimisel kalapüügist, ning edendavad kohaliku erasektori, eeskätt väike-ettevõtete ja väikesemahulise püügiga tegelejate arengut, pakkudes töövõimalusi kohalikele meremeestele ja lossijatele ning toetades kalatöötlemisettevõtete ja turustamise arengut;
9. kutsub komisjoni üles tagama, et säästva kalanduse lepingute raames valdkondlikeks toetusteks eraldatavad vahendid oleks suunatud kolmandate riikide haldus- ja teadussuutlikkuse toetamisele, toetaksid VKEsid ja tugevdaksid ELi arengukoostöö eesmärgi ning oleks kooskõlas lepingule alla kirjutava riigi riikliku arengukavaga; nõuab, et need vahendid ei asendaks muudes koostöölepingutes ja -vahendites ette nähtud kalanduskoostööd, vaid täiendaksid seda asjakohaselt, läbipaistvalt, tõhusalt ja sihipärasemalt;
10. palub komisjonil lisada tulevastesse säästva kalanduse lepingutesse juhtimise klausel, milles austatakse ühelt poolt arenguriikide õigusi oma kohaliku kalandussektori jätkusuutlikuks arendamiseks ja teiselt poolt hea valitsemistava, läbipaistvuse ja korrupsioonivastase võitluse põhimõtteid;
11. tuletab meelde ühiskomiteede olulisust säästva kalanduse lepingute korrektseks kohaldamiseks ning nõuab, et need komiteed oleksid avatud kalandussektorile ja nii arenguriikide kui ka ELi parlamendiliikmetele, et suurendada läbipaistvust ja aidata kaasa heale juhtimistavale säästva kalanduse lepingute tasandil;
12. kutsub komisjoni ja partnerriike üles suurendama kohalike kogukondade ja kodanikuühiskonna osalemist säästva kalanduse lepinguid käsitlevates aruteludes ning rakendus- ja järelevalvemeetmete elluviimises, et tagada läbipaistvus, isevastutus ja hea juhtimistava järgimine;
13. palub komisjonil julgustada kolmandate riikide koostööpartnereid koguma (juhul, kui need ei ole kättesaadavad) ja avaldama kogu olulist teavet nende vetes toimuva püügitegevuse kohta;
14. kutsub komisjoni üles eraldama rohkem rahalisi vahendeid piirkondlikele kalavarude majandamise organisatsioonidele, kuna neil on peamine roll võitluses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu;

15. palub komisjonil süstemaatiliselt avaldada säästva kalanduse lepingute ja protokollide aluseks olevaid mõju-uuringuid ning aruandeid lepingute rakendamise kohta, sealhulgas kalavarude teaduslikke hindamisi; palub komisjonil tagada, et rannikuriikide jurisdiktsioonis olevate vete kalavarude kasutamise ulatuse kindlaksmääramine toimuks läbipaistvamalt.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	27.3.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 26 - : 0 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Cristian Dan Preda, Patrizia Toia

26.4.2012

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ühise kalanduspoliitika välise mõõtmekohta
(2011/2318(INI))

Arvamuse koostaja: Josefa Andrés Barea

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab ühise kalanduspoliitika välismõõtmekohta tähtsust; leiab, et ELil kui ühel suurematest kalanduses osalejatest ja suurimal kalaimpordil turul on nii võime kui ka kohustus aktiivselt edendada kogu maailmas kalanduse majandamise parimaid tavasid, pöörates erilist tähelepanu väikekalurite elatusvõimaluste ja huvide ning bioloogilise mitmekesisuse ja keskkonna kaitsele;
2. on seisukohal, et EL peaks olema rahvusvahelistes ja piirkondlikes kalandusorganisatsioonides jõulisemalt esindatud; rõhutab piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide olulist rolli ning toonitab vajadust parandada nende organisatsioonide toimimist ja otsuste vastuvõtmist; kutsub ELi aktiivselt edendama seda, et osapooled jätkusuutlikkuse suurendamiseks täidaksid paremini kehtivaid nõudeid; toonitab vajadust suurendada piirkondlike nõuandekomisjonide osatähtsust, kellel on palju praktilisi kalandusalaseid teadmisi;
3. ergutab komisjoni olema teenäitajaks ja tegema teiste suuremate importijatega koostööd ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi (ETR-kalapüük) kaotamiseks; rõhutab, et turgude sulgemiseks ETR-kalapüügi saadustele tuleks paremini välja töötada tururiikide vastutuse mõiste; on seisukohal, et EL peab kiires korras arutama teiste peamiste tururiikide, sealhulgas USA, Jaapani, Hiina ja teistega, kuidas teha koostööd, luua tulemuslikud jälgitavusmehhanismid ning kooskõlas Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadega ja ÜRO süsteemi raames võimalikult kiiresti välja töötada rahvusvahelised õigusaktid, mis võimaldaksid ETR-kalapüügi saadustega kauplemise peatada, sellega tegelejad vastutusele võtta ja neid karistada;

4. pooldab komisjoni suunda uue põlvkonna säästva kalanduse lepingutele; toonitab nende lepingute majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnamõju hindamise tähtsust; rõhutab vajadust seada inimõiguste austamine säästva kalanduse lepingute eeltingimuseks ning tagada, et partnerriigid austaksid Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) tööõiguse põhireegleid;
5. tuletab meelde oma resolutsiooni ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes¹; on seisukohal, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtted peaksid sisalduma ka jätkusuutliku kalanduse lepingutes; palub sellega seoses komisjonil hinnata praegusi mitmeid sidusrühmi hõlmavaid jätkusuutlikule kalandustegevusele suunatud algatusi (nt vesiviljeluse ja mere kaitsega tegelevad nõukogud Aquaculture Stewardship Council ja Marine Stewardship Council) ning neid toetada;
6. rõhutab, et kui partnerriik tõsiselt ja süstemaatiliselt kahjustab piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide eesmärke või rikub mis tahes kalavarude kaitsmise ja majandamisega seotud rahvusvahelisi kokkuleppeid, milles EL osaleb, võib see kaasa tuua soodustariifide ajutise tühistamise; palub komisjonil esitada parlamendile korrapäraselt aruandeid komisjoni ettepanekus (läbi vaadatud üldiste tariifsete soodustuste kava kohta) käsitletud kalavarude kaitse ja majandamisega seotud õigusnormide rakendamise kohta;
7. rõhutab, et läbipaistvus on kalavarude säästva majandamise oluline osa ning väga tähtis tarbijate nõudluse ühitamiseks piisava teabega; rõhutab vajadust kahepoolsete lepingute eelhindamiseks koos kalavarude teadusliku hindamisega, et välja selgitada nende jätkusuutlikkus; palub komisjonil tagada, et kõrgeid säästvusnõudeid kohaldataks ka kolmandate riikide vetes kalastavate ELi laevade suhtes;
8. tunnustab ELi eri poliitikavaldkondade sidususest tulenevat koostoime suurenemist; on rahul komisjoni ettepanekutega selliste kaubandusega seotud meetmete kohta nagu kala ja kalandustoodete impordipiirangute kehtestamine mittesäästvat kalapüüki lubavate riikide suhtes, tagades seejuures nende meetmete kooskõla Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadega;
9. tuletab meelde, et paljude ELi kaubanduspartnerite õigusaktide erinevuste tõttu on päritolureeglite ning nende kumuleerumise probleem kaubanduslääbirääkimistel vastuoluline ja tundlik küsimus; palub seepärast komisjonil pöörata sellele küsimusele erilist tähelepanu ning jõuda kõnelustel tasakaalustatud tulemusteni, mis ei kahjusta ELi kalandussektoreid;
10. märgib Maailma Kaubandusorganisatsioonis kalandussektori toetuste korra küsimustes toimuvate läbirääkimiste tähtsust ning kutsub ELi üles neil aruteludel aktiivsemalt osalema.

¹ P7_TA(2010)0446.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, Vital Moreira, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Peter Šťastný, Keith Taylor, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Josefa Andrés Barea, George Sabin Cutaş, Albert Deß, Béla Glattfelder, Elisabeth Köstinger, Marietje Schaake, Jarosław Leszek Wałęsa

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 24 - : 1 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jean-Paul Basset, Luis Manuel Capoulas Santos, Diane Dodds, Julie Girling, Barbara Matera, Jens Nilsson, Mario Pirillo, Nikolaos Salavrakos